
Но ти — не дойде. Притворихъ всички тайни, всички глѣбини.
Съ отпуснати ржцѣ проклинамъ и се моля азъ. О, нѣкога ти
[искаше
Възторга на слияние да възвѣстишъ тамъ! О ти искаше
Да пролетишъ надъ всички бездни, и надъ всички висини!

Но ти — ти не дойде. . . Погаснаха и всички свѣтлини.
Печаль, която плува надъ пустини!
Душата ми — блудяща скръбъ! душата ми — тя призракъ въ тъмнини.
Душата ми — тя никого не чака вече — тя никого не чака.